

Sygn. akt II PK 261/04

POSTANOWIENIE

Dnia 22 lutego 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Herbert Szurgacz

w sprawie z powództwa W. M.
przeciwko Urzędowi Miasta w K., Miejskiemu Ośrodkowi Sportu i Rekreacji w K.
o przywrócenie do pracy,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 22 lutego 2005 r.,
kasacji strony pozwanej Miejskiego Ośrodka Sportu i Rekreacji w K. od wyroku
Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w K.
z dnia 21 maja 2004 r., sygn. akt IV Pa .../04,

odmawia przyjęcia kasacji do rozpoznania.

Uzasadnienie

Strona pozwana Miejski Ośrodek Sportu i Rekreacji w K. wniosła kasację od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w K. z dnia 21 maja 2004 r. Jako podstawy kasacji wskazano naruszenie prawa materialnego przez błędną wykładnię art. 45 § 1 k.p. w związku z art. 30 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym. Kasacja zawiera wniosek o uchylenie zaskarżonego wyrok i poprzedzającego wyroku Sądu Pracy przez oddalenie powództwa. Kasacja przedstawia okoliczności, które zdanie skarżącego, uzasadniają jej rozpoznanie.

Sąd Najwyższy zważył:

Przedstawienie przez stronę wnoszącą kasację okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie nie oznacza, że Sąd Najwyższy przyjmie kasację do rozpoznania. Spełnienie powyższego wymagania, przewidzianego w art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c. w brzmieniu obowiązującym od nowelizacji Kodeksu postępowania cywilnego dokonanej ustawą z dnia 24 maja 2000 r., nie pozwala jedynie odrzucić kasacji: sądowi drugiej instancji na podstawie art. 393 k.p.c., natomiast Sądowi Najwyższemu – na podstawie art. 393⁷ § 2 w związku z art. 393 k.p.c. Nie zapewnia jednak przyjęcia kasacji do rozpoznania. Przyjęcie to zależy bowiem od braku okoliczności, które uprawniają Sąd Najwyższy do wydania postanowienia o odmowie przyjęcia kasacji do rozpoznania. Okoliczności te zostały wymienione w art. 393 § 1 i § 2 k.p.c. Według powyższych przepisów. Sąd Najwyższy może odmówić przyjęcia kasacji do rozpoznania jeżeli w sprawie nie występuje istotne zagadnienie prawne, nie istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie ani nieważność postępowania, a ponadto gdy zaskarżone orzeczenie nie narusza w sposób oczywisty prawa lub gdy kasacja jest oczywiście bezzasadna.

W ocenie Sądu Najwyższego, w przedmiotowej sprawie nie było podstaw do przyjęcia kasacji do rozpoznania ponieważ nie występuje w niej istotne zagadnienie prawne ani nie istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w praktyce (art. 393 § 1 k.p.c.)

Zdaniem skarżącej wymagana jest interpretacja „przepisu art. 45 § 1 (30 § 4) Kodeksu pracy w związku z art. 30 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, polegającej na ustaleniu, czy odwołanie gminnego kierownika jednostki organizacyjnej zarządzeniem wójta (burmistrza, prezydenta) może stanowić samodzielną przyczynę wypowiedzenia umowy o pracę zawartej na czas nie określony...”

Zagadnienie oddziaływania czynności podejmowanych w zakresie stosunków samorządowych (odwołanie kierownika jednostki samorządowej), na stosunki pracy (rozwiązanie stosunku pracy) było przedmiotem rozważań Sądu Najwyższego w powołanym zresztą w kasacji wyroku z dnia 5 lutego 2002 r. IPKN 832/00). Sąd Najwyższy stwierdził m.in., że odwołanie kierownika wojewódzkiej samorządowej jednostki organizacyjnej przez zarząd województwa jest podstawą

dokonania czynności w ramach stosunku pracy, np. uzasadnia wypowiedzenie umowy o pracę, ale nie jest z nią równoznaczne. Kasacja nietrafnie interpretuje ten fragment uzasadnienia wyroku w ten sposób, iż zdaniem Sądu Najwyższego odwołanie jest równoznaczne z obowiązkiem wypowiedzenia umowy o pracę odwołanemu z funkcji pracownikowi i w każdym wypadku stanowi uzasadnioną podstawę wypowiedzenia. Zarówno w tym orzeczeniu, jak i w sprawach dotyczących odwołania z funkcji członków zarządu spółek kapitałowych Sąd Najwyższy podkreślał, że nie zachodzi automatyczna zależność między pozbawieniem funkcji a rozwiązaniem stosunku pracy. Stanowisko judykatury w tym przedmiocie należy uznać za utrwalone.

W pozostałym zakresie kasacja zawiera polemikę z ustaleniami Sądu Okręgowego, co nie spełnia wymagań przepisu art. 393 § 1 k.p.c.

Z powyższych względów, na podstawie art. 393 w związku z art. 393⁷ § 1 k.p.c., orzeczono jak w sentencji postanowienia.